

Sygn. akt IV KK 263/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 sierpnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski (przewodniczący)

SSN Andrzej Stępka (sprawozdawca)

SSN Józef Szewczyk

Protokolant Jolanta Włostowska

w sprawie **G. S.**

ukaranego z art. 58 § 2 k.w. i art. 51 § 2 k.w.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 24 sierpnia 2016 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść ukaranego , od
wyrok nakazowego Sądu Rejonowego w W.

z dnia 15 lutego 2016 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego
rozpoznania Sądowi Rejonowemu w W.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem nakazowym z dnia 15 lutego 2016 r., w sprawie II W .../16, Sąd Rejonowy w W. uznał G. S. za winnego popełnienia wykroczenia z art. 58 § 2 k.w. i art. 51 § 2 k.w. i za to wymierzył mu karę 10 dni aresztu.

Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 27 lutego 2016 r., gdyż żadna ze stron nie wniosła sprzeciwu (k. 23).

Kasację na korzyść ukaranego wniósł Prokurator Generalny, który zarzucił rażące i mające istotny wpływ na jego treść naruszenie prawa procesowego, a mianowicie art. 93 § 1 k.p.s.w., polegające na wymierzeniu G. S. za popełnione wykroczenie kary 10 dni aresztu, podczas gdy przepis art. 93 § 1 k.p.s.w. dopuszcza możliwość orzeczenia wyrokiem nakazowym tylko nagany, kary grzywny albo ograniczenia wolności.

W konkluzji Prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w W. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego jest oczywiście zasadna, bowiem wyrok nakazowy Sądu Rejonowego w W. zapadł z rażącym naruszeniem prawa procesowego. Oczywista zasadność podniesionego zarzutu uzasadniała rozpoznanie kasacji na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k. w zw. z art. 112 k.p.s.w.

Należy zwrócić uwagę, że ramach unormowania art. 93 § 1 k.p.s.w. przewidziane jest szczególne ograniczenie możliwości orzekania kar w postępowaniu nakazowym. Zgodnie z treścią tego przepisu, orzekając wyrokiem nakazowym sąd może wymierzyć tylko karę nagany, grzywny albo ograniczenia wolności. Wyraźnie wyłączona natomiast została możliwość orzeczenia kary najsurowszej przewidzianej w Kodeksie wykroczeń, to jest kary aresztu. Niezastosowanie się do tych ograniczeń przewidzianych dla szczególnego postępowania, jakim jest tryb nakazowy i wymierzenie obwinionemu kary aresztu wyrokiem nakazowym, stanowi rażące naruszenie przepisu art. 93 § 1 k.p.s.w.

Tymczasem orzekający w sprawie Sąd Rejonowy przyjmując, że wina obwinionego nie budzi wątpliwości i procedując w trybie art. 93 § 1 k.p.s.w. na posiedzeniu bez udziału stron, nie bacząc na ograniczenia przewidziane w tym przepisie, wymierzył G. S. karę aresztu.

I chociaż przepis art. 58 § 2 k.w. przewiduje za popełnione wykroczenie karę aresztu, to jednak art. 93 § 1 k.p.s.w. w sposób jasny ogranicza rodzaje kar, jakie wolno orzec w trybie nakazowym, eliminując z nich wymienioną karę izolacyjną.

Orzeczenie przez Sąd Rejonowy w W. wyrokiem nakazowym kary aresztu, a więc kary nieprzewidzianej w katalogu kar możliwych do orzeczenia w postępowaniu nakazowym, stanowi rażące naruszenie art. 93 § 1 k.p.s.w., mające w sposób oczywisty istotny wpływ na treść wydanego orzeczenia.

Stąd też Sąd Najwyższy uznał kasację za oczywiście zasadną, uchylił zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w W. i przekazał sprawę temu Sądowi do ponownego rozpoznania, w trakcie którego Sąd ten będzie zobowiązany do respektowania wskazanego wyżej przepisu prawa procesowego.

Z tych też względów orzeczono jak wyżej.

eb